A°. 1847. N°. 85.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 29 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels, *f* 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen regelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

PRUISSEN.

Berlijn, 22 *april*. De ongeregeldheden zijn hier niet weder hernieuwd geworden; veel zal daartoe hebben bijgedragen, dat er heden, tegen matigen prijs, aardappelen en andere levensmiddelen aan de markt waren; men schrijft zulks toe aan de zorg der regering.

Halle, 22 *april*. Ook hier, even als te Eisleben en Merseburg, hebben wij onlusten, ten gevolge van het heerschende gebrek aan voedsel, te betreuren gehad. Even als te Berlijn, werden de levensmiddelen door het gepeupel van de markt geroofd, glazen ingeworpen, deuren en vensters vernield, totdat de militaire magt er een einde aan maakte. Te Offenbach zijn gelijke onlusten ten tweedemale uitgebarsten. Nadere berigten zien wij van daar te gemoet.

ENGELAND.

Londen, 24 *april*. Langs de kusten van China wordt veel opium gesmokkeld; snelzeilende schepen vertrekken voortdurend uit de Indiën, met deze koopwaar beladen, die zij, om geen tijd te verliezen, op pontons brengen, welke op verschillende punten van de kust gelegen zijn. Twee dezer pontons, in de baai van Chimmo liggende, een klein station, dat de omstreken van de haven van Amoy van opium voorziet, zijn den 6den februari ll. aangevallen, vermeesterd en beroofd geworden door Chinesche zeeroovers, die deze wateren onveilig maken. Deze stoutmoedige misdaad, welke een gedeelte der ekwipaadje van de *Oméga* en *Caroline* (zoo werden deze pantons genaamd) het leven kostte, heeft onder de volgende omstandigheden plaats gehad.

Den 3den februari zeilden twee vaartuigen, geheel anders getuigd dan die zich gewoonlijk in deze wateren ophouden, de baai binnen. Daar hunne manoeuvres verdacht voorkwamen, zond de kapitein *Macfarlane*, bevelhebber van de *Oméga*, zijnen serang (bootsman, welke een inboorling is), om te weten wat zij daar kwamen verrigten; hij kreeg tot antwoord, dat zij zout-kooplieden van Hong-Kong waren. Deze beide schepen schenen, naar hunne grootte te oordeelen, bijzonder goed gewapend te zijn; behalve ginjalls en andere Chinesche wapenen, voerde het eene vijf, het andere zes stukken en was er eene veel talrijker ekwipaadje aan boord, dan noodig scheen te zijn, om het schip te besturen. De serang vroeg om het ruim te doorzoeken, maar dit werd hem geweigerd. De konstapel werd vervolgens naar deze vreemdelingen gezonden, om een van hen te verzoeken eenige verklaringen aan boord der *Oméga* te willen komen geven; zijne zending werd met eenen ongunstigen uitslag bekroond; geen der vreemdelingen wilde hem vergezellen, zij antwoordden hem slechts, dat zij, indien het weder gunstig bleef, den volgenden morgen zouden komen om opium te koopen. Twee sloepen, van de *Caroline* afgezonden, kregen geen gunstiger antwoord.

De twee volgende dagen vertrokken de verdachte schepen des morgens, om des avonds weder te komen ankeren, zonder evenwel eenige vijandige bedoeling te kennen te geven. Maar den 6den wierpen zij des nachts het anker, het eene aan bakboord en het andere aan stuurboordzijde van de *Oméga* en begonnen den aanval door eenige granaten te werpen, om het dek schoon te vegen; plotseling begon een van hen te enteren, terwijl het andere koers zette naar de *Caroline*, welke in de nabijheid geankerd lag.

Plotseling overvallen, was de bemanning der *Oméga* er niet op voorbereid om zich te verdedigen. De officieren en een gedeelte der ekwipaadje waren omlaag, en op het dek bevonden zich slechts eenige lascars, die bij den aanval der zeeroovers, snel in zee sprongen en luide kreten aanhieven. De man, die de wacht had en zijnen post niet verlaten wilde, was het eerste slagtoffer der roovers, die dadelijk de luiken digtspijkerden, ten einde allen wederstand nutteloos te maken. Na de touwen los gesneden te hebben, waarmede de booten vastgemaakt waren, om de gevangenen alle middelen tot vlugten te beletten, braken zij de glazen kap van de kajuit en lieten er eenige hunner makkers bij staan, die van tijd tot tijd granaten naar binnen wierpen, waardoor verscheidene personen gewond werden, terwijl de overige roovers zich van de lading meester maakten. Daar de matroos, die op de *Caroline* op den uitkijk stond, een sterk licht aan boord van de *Oméga* zag, geloofde hij, dat het vaartuig in den brand stond, en maakte alarm. De kapitein verscheen dadelijk met de geheele ekwipaadje op het dek, en naauwelijks stond hij daar of hij zag het rooversvaartuig naderen om hem aan te klampen, zoodat hij de manschappen beval, zich te wapenen.

Aan dit bevel was nog niet voldaan, of reeds was de roover hen op zijde, en bedreigde de *Caroline* met zijn geschut. Op dit gezigt verloor de kapitein al zijne koelbloedigheid, in plaats van wederstand te bieden, deed hij de sloepen uitzetten en liet zijn vaartuig aan de aanvallers ten prooi; de eerste booten, echter, die vol volk waren, sloegen om of werden door de roovers in den grond geboord en de kapitein, de stuurlieden, benevens verscheidene lascars, die op het oogenblik, dat de Chinezen aan boord kwamen, in zee gesprongen waren, vonden hunnen dood in de golven.

Den volgenden morgen vond men het lijk van den kapitein aan den oever. Twee lascars, die in de masten geklommen waren, werden gered. Terwijl dit tooneel aan boord der *Caroline* voorviel, zetteden de roovers van het eerste vaartuig de plundering van de *Oméga* voort; reeds hadden zij bijna alle specie en een groot gedeelte der lading medegenomen, toen het den matrozen, die in het ruim opgesloten waren, na langdurige pogingen, eindelijk gelukte, het beschot om te halen, waardoor zij in de kajuit kwamen en van daar op het dek snelden.

De roovers, die zich van eenen rijken buit hadden meester gemaakt, wilden zich niet aan eene ongelijke worsteling blootstellen en trokken dadelijk van boord terug, uitroepende, dat zij door de Maleijers werden aangevallen, en, op den gong slaande, om hunne makkers, die aan boord der *Caroline* waren, te verwittigen, dat zij terugtrokken; een teeken waaraan deze dadelijk gehoorzaamden.

Toen de lascars zich weder op het dek van den *Oméga* bevonden, bemerkten zij, dat alle stukken vernageld waren, behalve een enkel, dat zij laadden om er de roovers eene volle laag mede achte na te zenden; maar deze waren reeds zeer ver weg en beantwoordden dit slechts door bedreigingen.

De goederen en de specie, die van deze beide vaartuigen geroofd zijn, worden op 170,000 doll. geschat; de *Oméga* alleen had 40,000 doll. aan specie en voor het dubbele dier som aan opium aan boord.

— Het gouvernement heeft het plan tot eene expeditie naar de Noordpool door dr. sir *John Richardson* goedgekeurd, en bevelen uitgevaardigd, tot in-gereedheid-brenging van het noodige. Dr. *Richardson* vergezelde sir *J. Franklin* naar de Noordpool in 1819.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 *april*. Gisteren heeft eene petitie, ter afschaffing van den slavenstand in de Fransche volksplantingen, door 20,000 personen onderteekend, aanleiding gegeven tot nog al ernstige beraadslagingen in de Kamer der Gedeputeerden. Men had voorgesteld, om niet alleen dit verzoekschrift in aanmerking te nemen en het te verzenden aan den minister van koloniën, maar om ook een afschrift daarvan te verzenden aan den presiderenden minister, als een blijk, dat de vergadering deze zaak in ernst ter harte nam.

De heer *Jollivet* heeft zich daartegen verklaard, en het zeer gevaarlijk geoordeeld, eenen bepaalden tijd ter afschaffing van den slavenstand te stellen. Hij meende, dat men aan de wet van 1845 hare werking moest laten, en den slaven tijd geven, om zich voor eene vrij-verklaring voor te bereiden, en tevens gelegenheid, om zelven hunne vrijheid te koopen. — Deze spreker is vrij hevig aangevallen. Men heeft hem verweten, dat hij, als zaakgelastigde der kolonisten, betaald werd, om dergelijke taal te voeren. Men heeft voorts beweerd, dat de wet van 1845 niet voldeed aan het oogmerk, inzonderheid ter zake van de tegenwerking der kolonisten. De minister *Mackau* heeft het tegendeel volgehouden. De Kamer heeft de zaak van zoo veel belang geoordeeld, dat zij de beraadslaging daarover heeft uitgesteld.

— In het *Journal des Débats* leest men het volgende: Wij hebben belangrijke tijdingen uit Lissabon ontvangen, welke de hoop geven, dat de hevige crisis, waardoor dit ongelukkige land zoo langen tijd geteisterd is geworden, ten laatste haar einde nadert. Daar de koningin van Portugal, volgens de bepalingen van het traktaat des viervoudigen verbonds, de interventie van Frankrijk, Engeland en Spanje ingeroepen heeft, hebben deze drie gouvernementen zich gehaast aan hare oproeping te voldoen en haar van hunne krachtdadige hulp te verzekeren.

De koningin biedt den opstandelingen eene algeheele amnestie aan, de herstelling van het charter, de bijeenroeping der Cortes en een gemengd ministerie, zamengesteld uit gematigde mannen der beide partijen.

Een gedeelte der bemanningen van twee Engelsche vaartuigen, van eene Fransche brik en een' Spaanschen korvet, allen op den Taag ten anker liggende, is ontscheept geworden, ten einde de koningin en de koninklijke familie te verdedigen en het ernstig bedreigde Lissabon te beschutten.

Men twijfelde er niet aan, dat de opstandelingen de voorstellen der koningin zouden aannemen. Vier duizend man Spaansche troepen hebben het bevel ontvangen naar de grenzen van Portugal op marsch te gaan.

— Men meldt de aankomst van *Bou Maza* te Toulon. De kapitein der genie *Richard*, directeur der Arabische zaken te Orleansville, die veel heeft bijgedragen tot de gevangenneming van dezen gevaarlijken sheriff, zal hem naar deze hoofdstad begeleiden.

— Men leest in het *Journal des Débats*:

Volgens eene telegraphische dépêche van Algiers van den 20sten april, is de onderwerping der [illegible]

bylen van den Jarjura bepaaldelijk vastgesteld en geregeld.

De bergbewoners erkennen onderdanen er schattingpligtigen van Frankrijk te zijn. De jaarlijksche schatting zal in tweeën betaald en naar Algiers gezonden worden; geen vijand der Franschen zal in de gebergten worden opgenomen. De Europeanen zullen het binnenland kunnen doortrekken, en de wegen zullen veilig gehouden worden door de zorgen der stammen en der opperhoofden.

Krachtens deze bepalingen en zoo lang zij door de Kabylen zullen gehandhaafd worden, verbindt zich de gouverneur-generaal namens Frankrijk om Fransche troepen niet in deze streken te doen binnendringen.

SPANJE.

Madrid, 19 *april*. Heden hebben de koning en koningin te zamen eene wandeling gedaan, hetwelk met genoegen gezien werd.

— Heden is het nieuwe ministerie voor de eerste maal ontvangen bij den koning, die het met zeer veel welwillendheid heeft bejegend.

— Volgens de loopende geruchten, voor welker waarheid men echter niet kan instaan, zou het gevolg van den tegenwoordigen stand van zaken wezen: opheffing der cortes en de vervanging van het kabinet *Pacheco*, door een ministerie, waarvan de heer *Olozaga* het hoofd zou wezen.

Al deze combinatiën zijn echter nog zeer twijfelachtig.

BELGIE.

Brussel, 26 *april*. De liberale vereenigingen van het kies-district Doornik hebben eene algemeene vergadering gehouden ter benoeming van kandidaten voor de aanstaande verkiezingen. Met bijna algemeene stemmen is voor den senaat verkozen de baron *G. Delfosse d'Espierres*, voor de Kamer de heeren *A. Castiau*, graaf *Lehon*, generaal *Goblet* en *L. Gilson*.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 27 *april*. Van de in de vorige week plaats gehad hebbende vergadering der Koninklijk Nederlandsche Yachtclub, in de *Karseboom* alhier, kunnen wij de volgende bijzonderheden melden omtrent het gerezen geschil tusschen de Amsterdamsche en Rotterdamsche leden.

Tijdens den wedstrijd te Amsterdam, heeft de raad eene commissie uit Amsterdamsche leden gekozen tot het regelen en besturen van dezen wedstrijd. De raad heeft daarna aan dezelfde commissie het voorstel gedaan, om, onder zekere voorwaarden, permanent te Amsterdam gevestigd te blijven. De commissie heeft echter gemeend, onder deze voorwaarden het voorstel van de hand te moeten wijzen, te meer, daar het hoofdbestuur, op éene uitzondering na, geheel uit Rotterdammers bestaande en de algemeene vergaderingen in dezelfde stad plaats hebbende, zij vreesden te veel van de Rotterdamsche leden afhankelijk te zullen zijn.

In de vorige week nu heeft dezelfde commissie, op één na, de Amsterdamsche leden tot eene vergadering bijeengeroepen. In deze bijeenkomst, waartoe omstreeks 40 leden waren opgekomen, heeft de commissie, na hen alvorens van het gebeurde verslag te hebben gegeven, een aan den raad gerigt voorstel voorgelezen. Dit voorstel nu behelsde hoofdzakelijk het volgende:

»Dat de raad van administratie der koninklijk Nederlandsche Yachtclub zoude uit een gelijk getal leden uit Amsterdam en Rotterdam bestaan, die in eene derde stad, zoo als 's Gravenhage, hare bijeenkomsten zoude houden. Den leden, niet in een dezer twee steden woonachtig, zou de keus worden vrijgelaten tot welke afdeeling zij wilden toetreden; over de voorhanden leden zoude in Rotterdam of in Amsterdam geballoteerd worden, (hetwelk nu alleen te Rotterdam geschiedt) en elke plaats haar eigen huishoudelijk bestuur hebben. Het voorstel eindigde met het berigt, dat, indien men voor een bepaalden termijn hierop geen voldoend antwoord had kunnen erlangen, de ondergeteekende leden hiermede voor het lidmaatschap bedankten.

Na het voorlezen van dit stuk, hebben alle leden, twee uitgezonderd, dit voorstel geteekend, hetwelk alzoo aan het hoofdbestuur te Rotterdam zal worden opgezonden.

's Gravenhage, 26 *april*. Bij de hervatting van de zittingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, acht men het niet ongepast mede te deelen de ontwerpen van wet, die op dit oogenblik bij dezelve aanhangig zijn, als n°. III (zijnde het nommer, dat die voordragten bij de Kamer hebben) tot aanvulling der middelen voor 1845; V. omtrent het herstel van verliezen, door het te loor gaan van schuldbrieven ten laste van het rijk veroorzaakt; IX. dertien ontwerpen, houdende de tweejarige staatsbegrooting voor 1848—1849; X. ontwerp tot vaststelling der middelen, om in die uitgaven te voorzien; XII. een-endertig ontwerpen, uitmakende het Wetboek van Strafregt; XVI. ontwerp tot regeling en afsluiting van de fondsen voor kwade posten, op de kohieren van de personele belasting en het patent-regt, betreffende de diensten, voorafgaande aan den 1sten mei 1843; XVII. ontwerp tot intrekking der wet van 29 december 1835 (*Staatsblad* n°. 41) enz., betrekkelijk de regten op de granen; XVIII. ontwerp tot verlenging van den termijn van afsluiting voor bijzondere fondsen en voor de vereffening van uitgaven op den achterstand; XXII. ontwerp tot verlenging van den termijn voor de intrekking der muntbiljetten; XXIII. ontwerp tot regeling van het Nederlandsche muntwezen, en XXIV. ontwerp tot vereffening van uitgaven, vastgesteld bij de wetten van 6 maart en 25 junij 1844.

Er zijn bovendien op dit oogenblik vier commissiën in werking, waarvan rapport over in hare handen gestelde stukken kan te gemoet gezien worden, als:

I. Het door de Algemeene Rekenkamer, ingevolge artikel 14 harer instructie, opgemaakte verslag, betrekkelijk hare werkzaamheden over 1845, wordt onderzocht door eene commissie, zamengesteld uit de heeren: *Luzac*, *Verwey-Mejan*, *Mutsaers*, *van Panhuys* en *Cost Jordens*.

II. Het verslag, aan den koning aangeboden door den minister van financiën, van het gebruik der geldmiddelen gedurende het jaar 1843, enz., benevens de algemeene rekening wegens de ontvangsten en uitgaven over het dienstjaar 1843, enz., worden onderzocht door eene commissie, zamengesteld uit de heeren: *Luyben*, *van Akerlaken*, *Boreel van Hogelanden*, *Duymaer van Twist* en *de Kempenaer*.

III. Het verdrag van handel en scheepvaart, enz., tusschen de Nederlanden en Rusland, wordt onderzocht door eene commissie, bestaande uit de heeren: *Romme*, *van Rosenthal*, *Gevers*, *van Heemstra* en *van Beeck Vollenhoven*.

IV. De staten der ontvangsten en uitgaven van de koloniën worden onderzocht door eene commissie, zamengesteld uit de heeren: *Scheers van Harencarspel*, *de Monchy*, *Bylevеld*, *van Dam van Isselt* en *Star Busmann*.

Men ziet de aanbieding van nog meerdere ontwerpen van den kant der regering te gemoet en verwacht voorts eerstdaags de indiening van het aangekondigde voorstel van den heer *Hoffmann*.

's Gravenhage, 27 *april*. Met veel belangstelling ziet men de buitengewone algemeene vergadering te gemoet, welke de aandeelhouders der Nederlandsche Rijn-spoorweg-maatschappij morgen te Amsterdam zullen houden. Wat in deze vergadering verhandeld zal worden, is nog niet bekend, maar wel, dat de 5de storting, welke tegen 12 april was uitgeschreven, door het hoofdbestuur tot nader order is uitgesteld; dat men reeds tot het vermoeden is gekomen, dat bij de maatschappij het voornemen zou bestaan, den spoorweg van Utrecht naar Rotterdam, zoo mogelijk, achterwege te laten, en dat in een boekje, onlangs door eenen Engelschen aandeelhouder geschreven, het denkbeeld wordt geopperd, dat de maatschappij *niet* verpligt is de gegarandeerde intrest van 4½ pCt. op de oude obligatiën te betalen, hiertoe als voorwendsel aangevende de te geringe medewerking, welke de maatschappij van regeringswege ondervindt.

's Hertogenbosch, 26 *april*. Op den 5den mei aanstaande zal de heer *H. G. Clerckx*, schrijver van het vervolgd wordende artikel in den *Noord-Brabander*, *de Versiooteling*, in appel, voor het provinciaal geregtshof van Noord-Braband teregtstaan.

Zutphen, 27 *april*. Heden heeft de afdeeling *Zutphen* der *Geldersche Maatschappij van Landbouw* hare 5de vergadering te Vorden gehouden, hoofdzakelijk tot het uitdeelen van prijzen en belooningen aan het bestgekeurde vee.

Acht *stieren* zijn ter keuring aangeboden, waarvan er een, onder de jaren, alleen ter tentoonstelling aanwezig was. De prijs van *f* 20 is toegekend aan *Hengerman*, landbouwer onder Ruurlo, voor eenen zwart-bonten, twee-jarigen stier van Vriesch ras, en de belooning van *f* 10 aan *J. Eijerkamp*, landbouwer onder Warnsveld, voor eenen rood-bonten, twee-jarigen stier van hetzelfde ras. Van de vier aangeboden *melkkoeijen* is de prijs van *f* 15 toegewezen aan eene rood-bonte, vijf-jarige melkkoe, van Vriesch ras, behoorende aan *P. A. Wiltink*, landbouwer onder Gorssel, en de belooning van *f* 8 aan eene vier-jarige, grijs-bonte koe van Graafschapsch ras, aan *D. J. Rossel*, landbouwer onder Vorden, behoorende. — Twee *hengsten* slechts werden er aangeboden, die, evenwel, beiden een aanmoediging prijs waardig gekeurd zijn geworden, en de hooge noodzakelijkheid van het houden van meerdere en betere springhengsten in deze streken alzoo ten duidelijkste bewezen.

Het ongunstige weder heeft vele landbouwers huisne melkkoeijen terug doen houden, en dit heeft tevens te weeg gebragt, dat er geene *varkens* zijn ten toon gesteld.

Aan den *wedloop van landbouwers-paarden* hebben vijf paarden deel genomen; eerst rennende, vervolgens in draf. Beide keeren is de landbouwer *Venhorstink*, onder Vorden, de eerste, en *Nijkamp*, onder Lochem, de tweede geweest, aan welke alzoo de beide versierde hoofdstellen en de fraaije zweep als prijs en belooning zijn toegewezen geworden.

Een vriendschappelijke maaltijd, waaraan een dertigtal leden der maatschappij deel namen, besloot dezen aangenamen dag.

Arnhem, 28 *april*. Van waar mag de *Kölnische Zeitung* het volgende dwaze berigt hebben bekomen?

»*Keulen*, 27 *april*. Toen de koning der Nederlanden, onlangs (?) met eene zijner dochters eene reis door een gedeelte van zijn rijk doende, in een stadje van Vriesland (*Dokkum*? het Vriesche *Kampen*) een hem door hetzelve aangeboden avondmaal nuttigde, nam de, ter zijde van de prinses zittende burgemeester afscheid van de vorstelijke reizigers met deze woorden: »Ik wensch Uwe Majesteit en Uwe »Koninklijke Hoogheid goeden nacht en gelukkige »reis, daar ik hoogstdezelven morgen niet zien zal, »omdat [illegible] »te 5 ure zullen vertrekken en ik niet vóór 8 »opsta," waarop de koning, zonder den burgervader zijne vrijpostigheid in het minst kwalijk te nemen, hem de hand schudde en wel te rusten wenschte."

— De *Amsterdamsche Courant* deelt de volgende particuliere tijdingen uit Berlijn, van 24 dezer, mede:

»Het adres der lands-standen is den 23sten aan den koning aangeboden. Z. M. heeft in substantie geantwoord, dat hoogstdezelve zeer gevoelig was voor die dank, hem door zijne getrouwe standen toegebragt.

»Overigens raadde Z. M. tot matiging en bedaardheid. De tijd was nog niet rijp, om aan vele wenschen der standen te voldoen; maar de koning gaf zijn koninklijk woord, dat hij hen uiterlijk over vier jaren weder tot zich zoude roepen."

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — *april*.

Meermalen heeft de *Arnhemsche Courant* de gevoelens der Fransche pers medegedeeld omtrent de onregtmatigheid der bezetting van Laboan door Engeland, en omtrent de noodlottige lijdelijkheid der Nederlandsche regering dienaangaande. Zichier thans hoe het geachtste dagblad van Duitschland, de *Augsburger Allgemeine Zeitung*, in haar nommer van 15 april, dezelfde meening uitdrukt: »Het valt »staan, dat dezelfde regering, welke, [illegible] »drag van 1824, onlangs Laboan met [illegible] »denciën in bezit nam, met vorsten op Borneo »dragen van bondgenootschap sloot, die hen in Brit»sche afhankelijkheid brengen, eene regeling, welke »daardoor op dat belangrijke eiland, waarover het »opergezag (*die Oberhoheit*) aan Nederland toekomt, »*tegen alle volkenregt* aan, breeden voet gezet heeft; »nu Spanje zal [illegible] gaan," enz.

Van Laboan's bezetting en het gedrag der Nederlandsche regering dienaangaande gewagende, zegt de *Augsburger Allgemeine Zeitung*: »Het meest moet »men zich echter verwonderen, dat de ministers

»en DE LA SARRAZ, in weerwil dier Britsche aanmatigingen (*Uebergriffe*) en der algemeene verontwaardiging van het Nederlandsche volk, rustig in het bezit hunner portefeuilles gebleven zijn. Inderdaad, »de Nederlandsche regering stelt zich, als begreep zij »de dragt en de gevolgen der bezetting van Labeau »volstrekt niet, alhoewel de Engelsche bladen in Europa en Azië haar dienaangaande toch vrij duidelijke opheldering geven. Het devies van het huis »van ORANJE: *Je maintiendrai*, klinkt zeer fraai; »maar het schijnt, onder WILLEM II, de koloniën »even weinig tegen Engelands begeerlijkheid te kunnen beschermen, als het, onder WILLEM I, het »grondgebied van het vereenigd koningrijk tegen »Frankrijks aandrang beveiligd heeft."

Men leest in het Londensche dagblad *The Observer*: »De heer BROOKE, zoo wel bekend als de ondernemende reiziger en gelukkige vestiger (*settler*) »in den Archipel, heeft eene officiële belooning voor »zijne moeiten verkregen; hij is, namelijk, aangesteld »als kommissaris en consul-generaal van Engeland »bij den sultan en de onafhankelijke vorsten van »Borneo. De heer BROOKE, zal resideren te Sarawak. »Alhoewel er in wezenlijkheid *geene partijen zijn*, »*in staat om ons regt op het bezit van het eiland* »*Laboan te betwisten*, zoo zijn de zaken echter nog »niet genoegzaam gevorderd, om er een regelmatig »bestuur (*a regular government*) te benoemen. Er »zal evenwel geen tijd verloren worden, om er een »entrepôt te vestigen, en eene centrale bescherming »voor Britsche belangen, *tegen welke beschikking* »*geene partijen bevoegd zijn tegenwerping te opperen* (*against wich arrangement there are no parties entitled to raise an objection*)."

Gij, die 's lands ondergang beoogt, zorgt toch, dat de heeren BAUD en DE LA SARRAZ hunne portefeuilles behouden!

De Parijsche pers is schier eenstemmig in hare veroordeeling der rede, waarmede de koning van Pruissen de vergadering der vereenigde standen opende. De *Charivari* inzonderheid heeft biltere aanmerkingen. »*Ik heb mijne kroon ongekreukt ontvangen* — hij vergeet, dat zijn vader, arme vervallen »regeerder (*pauvre régneur déchu*) genoodzaakt geweest is om de magt te bedelen, door aan de Pruissen vrijheid te beloven. Op dat tijdstip, wel is »waar, had hij niets dan zijn woord: hij gaf het »hun, om dit vervolgens niet zijn te hem kregen. — »*En ongekreukt zal ik ze aan mijne opvolgers over-* »*leveren.* Arme lieden, die over de toekomst beschikken, als waren er geene twee Fransche revolutiën »geweest, als zelfs geen BERNADOTTE op den troon van »Zweden! (en geen COBURG op den Belgischen troon.) »Wat indien nu het Pruissische volk niet wil, dat »men het alzoo van zoon aan zoon, bij rang van »eerstgeboorte, overlevere?..."

In de Fransche Kamer van Gedeputeerden, sitting van 17 april, heeft de heer LHERBETTE eenige zeer merkwaardige en krachtige woorden doen hooren. »Mijne heeren" — zeide hij — »koninklijke familiën zijn werktuigen van geluk (*des instrumens du* »*bonheur*); men gebruikt ze, zoo lang zij voldoen; »men zet ze ter zijde, wanneer zij niet meer voldoen. [illegible] »landschappen [illegible] »dynastiën en de volken, wanneer de dynastiën »hunne eeden schenden, zoo openen de volken, — »die blijkbaar alles zijn — de uitgangsdeuren aan de »dynastiën, en doen ze beleefdelijk naar de grens »begeleiden, met verbod dezelve weder te overschrijden. Zij zijn daartoe geregtigd."

»Het is goed, zegt dienaangaande een Parijsch dagblad, dat dit axioma van nationaal regt worde verkondigd op de tribune van een vrij volk, in antwoord op het ijzervretend absolutismus, hetwelk in het manifest des konings van Pruissen praalt. Pruissen heeft ook zijne uitgangsdeuren."

Uitgangsdeuren bestaan in ieder land; met dat onderscheid, evenwel, dat zij in het eene land gebezigd worden om dynastiën, die niet in overeenstemming met de nationale wenschen en belangen willen regeren, uit te laten; in het andere, om de onderdanen, die zich al te zeer door onverdraagzaamheid gekweld of door belastingen uitgemergeld mogten achten, den weg naar eene nieuwe wereld te openen.

De Franschman, bij voorbeeld, is niet gesteld op landverhuizing; hij blijft liever op den vaderlandschen bodem, bij vrienden en magen; hij vindt het logischer, eene dynastie, die niet besluiten kan, overeenkomstig de wenschen der natie te regeren, te verzoeken, elders eenen troon te gaan zoeken. In andere landen, waar men zich JOB als het voorbeeld eens volmaakten burgers voorstelt, denkt men er niet aan, zoodanig verzoek aan zijne dynastie te rigten, en gaat men liever zelf, bij duizenden, in een vreemd werelddeel wat meer vrijheid en wat minder belast brood zoeken.

Ik begrijp, dat dynastiën zoodanige gevoelens veel verkieselijker vinden.

In een der laatste nommers van het Londensche dagblad *Daily News*, kan het Nederlandsch landskind lezen: »Constitutionele vormen en regten, »ders in de handen van een magtig en eensgezind »volk, zijn slechts verguld en bros speeltuig voor »mindere staten, mogendheden van den tweeden »rang, provinciën, welke den souverein willen spelen."

Frankrijks land- en zeemagt.

Frankrijk heeft, binnen zijne grenzen, 279,765 man en 66,249 paarden; buiten zijne grenzen, in Algiërs, 60,000 man en 15,421 paarden; te samen 339,765 man met 81,670 paarden. Daarbij komen nu nog 700 man, die, volgens de ordonnantie van 9 november ll., onder de wapenen zijn en waarbij de verlangde vermeerdering van 10,000 man infanterie en 1100 man gendarmerie werd ingewilligd. Het getal der *nieuwe* oorlogsschepen, welke, in den loop dezes jaars, in de verschillende Fransche havens van stapel zullen loopen, wordt, officiëel, op 28 geschat, namelijk: 1 linie-schip, 10 fregatten, 1 brik en 16 korvetten, waaronder 13 stoombooten.

(*D. Br. Ztg.*)

(*Hoe moet het toch met onze garnalenvloot, Heeren Vertegenwoordigers? Moeten we Java maar abandonneren? — Naar Amerika dan maar!*)

Berlijn. Volgens de troonrede liggen de Brandenburgers den koning *na* aan het harte, anderen *nader* aan het harte en de Rijnlanders *het naast* aan het harte.

Hamburg had in het afgeloopen jaar 358 faillissementen; dus bijna iederen dag één, beloopende te zamen het bedrag van 40 millioenen Bco. Mark. — Een speculatief boekhandelaar drukte deze faillissementen (de namen der personen en de sommen) op één groot stuk papier en verkocht deze lijst met veel succes, aan den ingang der beurs. (*D. Br. Ztg.*)

Ingezonden stukken.

Onze vertegenwoordiging.

IV.

In n°. 1 onzer, onder dit opschrift geschrevene, opstellen, hebben wij gezien, hoe wij, *in den regel*, vertegenwoordigd worden, namelijk, door slechts p. m. één derde der leden van de Tweede Kamer.

Op dit beweren zien wij menige slaapmuts op het hoofd van menigen orthodoxen Oud-Nederlander den statigen pluim [illegible] heffen en zulks op wenkbrauwen [illegible] Nederlandsche harens, »bijzonder »ten berge op Nederlandsche kruinen."

En in waarheid, het Nederlandsche haar, hoe gewoon ook om zich niet te laten krenken, omdat het te flegmatiek is om gedeerd te kunnen worden, en hoe »gezet" ook tot nedergedruktheid of rustlievende platgestrekenheid, moest wel oprijzen en opstaan op het denkbeeld, dat van de 58 vertegenwoordigers, in den regel slechts p. m. 19 à 20 in de raadzaal des lands de publieke belangen komen *behartigen*. — ieder op zijne wijze.

Inderdaad, de meest sadsige en somberste slaapmuts moet wel opstuiven als schietkatoen op de gedachte, dat van de p. m. *f* 153,120, welke *jaarlijks* aan de volksvertegenwoordiging te koste gelegd worden, er p. m. *f* 100,320 goedgedaan worden aan *absente* leden, weggeschonken, als het ware, aan *rust-* en *blijf-*kosten.

Tot deze slaapmuts-tergende conclusie komt men op deze wijze:

Ieder lid der Kamer staat in artikel 88 der grondwet uitgetrokken, als *trekkende* van den volke, aan

verblijf-kosten	*f* 2,500
De reis-kosten der gezamenlijke Tweede-Kamer-leden worden op het budget begroot op *f* 8000, zoodat, globaal genomen, ieder lid daarvan geniet p. m.	» 140

en dus één Kamer-lid, alles bij elkander, kost	*f* 2,640
58 leden komen dus te staan op	» 153,120
38 leden » » » » »	» 100,320

En deze som, nu, van *f* 100,320 wordt, zoo er in den regel twee derden der leden van de Kamer, d. i., p. m. 38 leden, uitblijven, in den strikisten zin des woords, goedgedaan aan *rust-* en *blijf-*kosten.

Nu is het — voor eene slaapmuts altijd — wel een zeer genoegelijk denkbeeld, de overtuiging, dat men, 38 landgenooten, meestal rijk-bezoldigde ambtenaren, die 3 à 4 posten bekleeden, uit zijne beurs *f* 2640 jaarlijks uitkeert, met permissie, om die gelden te verteeren te huis of ook wel buiten 's lands, aan de baden, tot *quasi*-herstel van gezondheid, gelijk misschien — wie weet het — de jonkheer VAN AKERLAKEN doet, of de heelkundige heer MESSO, die beiden toonbeelden van »*Nederlandsch welvaren*" zijn, — maar voor *pessimisten*, als wij zijn, ligt in dat denkbeeld al bitter weinig behagelijks. Wij zijn zelfs van meening, vooreerst, dat die 38 leden der Kamer een blijk van belangeloosheid en vaderlandsliefde geven zouden, indien zij die, *te huis* verworvene of verdiende (?) *f* 2640 aan de arme schatkist teruggaven; ten andere, dat de hoofd-administrateur der schatkist in last moest hebben, aan die absent-blijvende kamerheeren hunne *stipendia* of *honoraria* te onthouden. Wij zouden meenen, dat het doelmatig en allezins billijk ware, indien men ten deze den regel volgde, die in andere landen geldt, waar men, namelijk, alleen de *presente* leden der vertegenwoordiging indemniseert, vanwaar de bezolding der Kamers dan ook *presentie-geld* heet. Hier te lande zou men die bijna *absentie-geld* mogen noemen.

Artikel 88, al. 3, der grondwet zegt: »Deze verblijfkosten (die *f* 2500), die maandelijks betaald »worden, worden in het tijdvak van de eene zitting »tot de andere *niet* genoten door de leden, die bij »de *laatste zitting niet zijn tegenwoordig geweest*, »ten ware zij bewezen, door *ziekte* belet te zijn geworden."

Zitting is hier voorzeker niet *vergadering*, maar *de duur van de opening tot de sluiting* der Kamer. De tegenwoordige zitting der Kamer is in october 1846 geopend geworden; met Paschen kreeg de Kamer vacantie; geldt nu het tijdvak van october 1846 tot op Paschen voor eene *zitting*, of is zitting hier het tijdvak van af october tot aan de zomer-vacantie, het tijdstip, dat de *koning* de vergaderingen en daarmede de *zitting* sluit? In het laatste geval is, die alinea 3 van artikel 88 der grondwet eene dwaasheid: want zal dan wel ooit het daarin geschreven geval zich opdoen? Zal het wel immer gebeuren, dat een lid der Kamer van af *october* des eenen jaars tot aan *juli* (stel dat de *zitting* der Kamer in die maand gesloten wierd) des anderen jaars afwezig blijve en zoodoende in de termen dier alinea valle en zijne *f* 2500, of een geëvenredigd deel daarvan, kome te verbeuren? De grondwet bevat wel dwaasheden genoeg, om ook deze nog te kunnen bevatten, — maar eene *zoo grove* bespottelijkheid rekenen wij haar nog niet toe.

Beteekent het woord »*zitting*," in artikel 88, »*vergadering*," — dan hebben er op 29 december jl. 29 leden der Kamer hunne aanspraak op verblijfkosten verloren: eene rijke vangst, voorwaar, voor den heer VAN HALL!

Intusschen ware dit al te opofferend van die heeren en al te exigent van de grondwet, en daarom komt het ons minder aannemelijk voor.

Ook hier weder op eene ongerijmdheid in de grondwet stootende, slaan wij andermaal het uitmuntend werk des heeren THORBECKE op en zijne *Aanteekeningen* op ons artikel 88 helpen ons gelukkig uit den droom. Hij zegt op blads. 245, onder anderen:

»Aan, die, schoon niet ziek, afwezig waren van »eene zitting, worden de verblijfkosten onthouden, »niet voor den tijd dier zitting, maar voor den tus»schentijd van die zitting tot de volgende. Deze zon»derlinge bepaling schijnt, althans gedeeltelijk, voor»uit te zijn voortgekomen, dat men de verblijfkos»ten maandelijks betaalbaar stelde. Daar de afwe-

»lige altoos, zoolang de zitting duurt, nog kan verschijnen, en, al kwam hij eerst bij de laatste vergadering, vrij is van de gedreigde straf, zoo moet, »om deze in eenig geval te kunnen toepassen, het »sluiten der zitting worden afgewacht. Maar dan »heeft hij, schoon niet tegenwoordig, de maandelijks »betaalde verblijf-gelden reeds ontvangen."

Eene andere opmerking is deze: Het toestaan der *verblijf*-kosten aan de leden der Kamer is gewis een gevolg der gegronde bedenking, dat buiten-Haagsche kamerheeren te 's Hage òf een logement òf gehuurde apartementen moeten betrekken en daarvoor behooren te worden schadeloos-gesteld. Maar de leden der Kamer, nu, welke, bij hunne benoeming, reeds te 's Hage wonen, of later hunne woning met familie naar de residentie overbrengen? De heer FABER VAN RIEMSDIJK, bij voorbeeld, krijgt die ook *verblijf*-kosten, gelden, om kamers te huren of een logement te betrekken? Zoo ja, — hetgeen wij gelooven, — zal dan die heer, die man van duizend en éénen post, niet die volle *f* 2500 aan *verblijf*-kosten opsteken, terwijl, daarentegen, bij voorbeeld, de heer AKERLAKEN, die te Hoorn met zijne familie resideert, zoo niet die geheele som, althans drie-kwart daarvan werkelijk uitgeeft aan *verblijf*-kosten te 's Hage, aan eten en drinken en . . . . slapen? Is dit billijk? En ware het niet beter, dat men nog eene rubriek *kosten* uitvond, bij voorbeeld, kosten voor *defensie quand même* en eene goede som daarvoor aan den heer FABER toelegde? Het is waar, de heer AKERLAKEN is millionair, is Nederlands groote een belangelooze *Leenheer*, — maar, regt is regt, en hier kiezen wij partij voor de *»vraagbaak van Noord-Holland."*

Wat ons betreft, wij zijn niet tegen behoorlijke, geëvenredigde schadeloosstelling der vertegenwoordiging: *»Eene betaling*," zegt teregt de heer THORBECKE, *versterkt het pligtgevoel, of maakt althans de schaamte wakker."*

Of nu die *»betaling"* inderdaad »het pligtgevoel" onzer vertegenwoordiging »versterkt of *althans* hunne schaamte hebbe wakker gemaakt," — wij kunnen er in gemoede geen *ja* op zeggen; de ondervinding zou het tot eenen logen maken. *Betaling* geeft, daarte boven, nog dit voordeel, dat men van de vertegenwoordiging, met meer *grond*, degelijke, levendige, bestendige behartiging der publieke aangelegenheden *vorderen* kan; dat men, met meer *regt*, haar hare eventuele nalatigheid en volksbelangeloosheid kan verwijten; dat men, niet enkel op gronden van moraliteit en schaamte, maar op meer geldigen, meer afdoenden, op *financiëlen* grond haar, zoo zij het verdient, mag ten toon stellen.

Wat men, bij niet-betaling, slechts mogt verlangen en verwachten, mag men, bij wèl-betaling, eischen en vorderen.

Hopen wij, ten slotte van dit artikel, dat voortaan *pligtgevoel* en *schaamte*, of anders, de overtuiging van *loon- of honorarium-trekkende te zijn*, onze vertegenwoordiging dien naam meer waardig doe zijn.

Een Pessimist.

Iets over de graanwet.

De schaalwet van 29 december 1835 is schadelijk voor den *koopman*. Hij durft geene groote bestellingen, buiten 's lands doen, daar, tusschen den tijd der bestelling en van den ontvangst der granen, de fluctuatie zoo zeer in zijn nadeel kan zijn overgeslagen, dat hij eene belangrijke schade lijdt.

Voor den *grondeigenaar*:

1o. Het gevolg dier wet moet zijn prijsverhooging der granen; hij verhoogt dus de pacht; de minste mislukking van het een of ander veldgewas brengt den pachter buiten de mogelijkheid de pachtgelden op te brengen.

2o. De arbeiders bekomen hetzelfde dagloon als bij lagere prijzen; zij kunnen dus niet meer bestaan; bezwaard met vrouw en kinderen, wordt zelfs de eerlijke en vlijtige daglooner in verzoeking gebragt, om, den overvloed zijner meer gegoede naburen ziende, te naasten wat hij het meest behoeft, ten einde zijn gezin voor koude en honger te bewaren.

3o. Door de onmatige prijzen is de klasse der armen zoo toegenomen, dat de bedelarij en landlooperij voor de kleine grondbezitters een zoodanig bezwaar zijn geworden, dat het gelijk staat aan eene verhoogde grondbelasting.

4o. De pachten verhoogd zijnde, klimmen ook door die kunstmatige hulp de waarde der goederen; de kooper betaalt volgens de tijdelijke opbrengst; de transportkosten zijn in verhouding mede hooger. En

Voor den *Verbruiker*:

Alle klassen gevoelen het bezwaar dier wet. Het voordeel moet in het klimmend gebrek aan granen gelegen zijn; tegen éénen verkooper, die juicht, dat hij zijne granen duur ter markt brengt, zijn er honderd, die wee en ach roepen. De schaalwet dient dus om den grondbezitter te verrijken ten koste van het algemeen, om de ellende, de armoede, de ongebondenheid der lagere klassen te verhoogen. Onder de burgerklasse zijn er velen, die, gedurende een half jaar, geen brood hebben kunnen bekostigen: dit kan de bedoeling der wet nimmer zijn geweest; één stand mag niet bevoordeeld worden ten koste van alle ingezetenen.

De schaalwet opgeheven en daartegen een matig inkomend regt in de plaats gesteld, zal de koopman speculatiën kunnen doen op vaste berekeningen, terwijl de grondbezitter er geene schade door zal lijden. Ons land is meer een land van negotie dan van landbouw; het brengt veel minder op dan er gebruikt wordt. — De voorraad in de pakhuizen te Amsterdam en Rotterdam, hoe groot ook, zal op de prijzen der granen van geenen invloed zijn; daar het meest commissie- en transito-handel is. Wat meer is, indien de invoer geheel vrij was, zoude zulks de algemeene welvaart bevorderen. Alle takken van bestaan vormen eenen schakel en reiken elkander de hand; en bloeit de koophandel, dan varen de landprovinciën er wel bij; de meeste grondbezitters hebben hun fortuin aan den koophandel te danken.

De onmatige prijs der eerste levensbehoeften, gevoegd bij de hooge belastingen, is allernadeeligst voor ons land; want in plaats dat zulks tot verdubbeling van ijver en inspanning zoude uitlokken, bevordert zulks de verslagenheid en moedeloosheid, lokt het tot meerdere misdrijven uit, en bij velen tot het verlaten van den geboortegrond.

Dat het den grondbezitter, de eenigste in wiens voordeel die wet is ingevoerd, geen voordeel aanbrengt, blijkt ook daaruit, dat er van de reeds verdeelde markengronden nog zoo vele duizende bunders onbebouwd zijn blijven liggen; die bij de toegenomene bevolking zoo zeer noodig zijn geworden om tot cultuur te worden gebragt, en daardoor tevens zoo veel ledige handen werk en voedsel te verschaffen.

Verbods- en belemmerende wetten kunnen wel de drukkende armoede tot eene hoogte voeren, die den ondergang van het land ten gevolge moet hebben, — maar zullen nooit eenig blijvend voordeel aanbrengen. In deze tijden van donker vooruitzigt moeten er meer afdoende maatregelen voor het algemeen welzijn worden beraamd; met de zoo sterk toegenomen bevolking in Europa, door den langdurigen vrede, is er meer behoefte gekomen, en naar verhouding zijn er niet meer gronden, die dekSel en voedsel opleveren, tot cultuur gebragt; de landverhuizingen, die meer en meer toenemen, zijn de gevolgen hiervan; de bedelarij en landlooperij en de meerdere veroordeelingen wegens misdrijven tegen de bezittingen en, van daar toenemende zedeloosheid, zijn aan deze toe te schrijven. Deze moeten beteugeld worden, vooral door het opkomend geslacht — de door hunne ouders verwaarloosde kinderen — vroegtijdig aan orde en tucht te gewennen en hun godsdienstige beginselen in te scherpen.

Alleen wanneer zedelijke beschaving in een land veld wint, kan het bloeijen; domheid en bijgeloof bevorderen luiheid en ongebondenheid. Een waar christen alleen kan een goede staatsburger zijn en alleen hij kan een christen genoemd worden, die godsvrucht toont in zijnen geheelen levenswandel. Wetten, die den eenen stand boven den anderen begunstigen, beperken en belemmeren den werkzamen geest van den vlijtige, werken den luijen rijke in de hand. Gave God, dat Nederland weder mogt bloeijen door arbeid, orde en nijverheid, de gevolgen van eene echt christelijke beschaving.

Advertentiën.

Aanzienlijke Verkooping
van
MEUBILAIRE GOEDEREN.

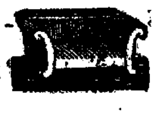

De Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*, zal, aldaar, op het Buitengoed *Rust en Genoegen*, op aanstaanden Woensdag den 5den Mei 1847, en volgende dagen, des morgens ten 9 ure te beginnen, publiek verkoopen:

Eenen exquisen, completen, wèl onderhouden en bijzonder netten INBOEDEL, bestaande voornamelijk in MAHONIJHOUTEN CHIFFONIÈRES, groote ETENS- en andere TAFELS, met inlegbladen, CANAPÉ'S, TRUMEAUX met marmeren Bladen, KABINET en GARDEROBES, BUFET, STOELEN met Trijpen zittingen, LEDIKANTEN, *Donzen* en andere BEDDEN, MATRASSEN, groote SPIEGELS en SCHILDERIJEN met vergulde Lijsten; PENDULES, eene partij BOEKEN, fijn *Damast* TAFELGOED, TAPIJTEN, KLEEDEN, CARPETTEN en LOOPERS; MANGEL, TAFEL- en ander ZILVER, THEE-SERVIESEN, oud *Japansch* PORCELEIN, KRISTAL- GLAS- en AARDEWERK, KOPER en TIN, een HITTENKAR, EZEL en BOKKENWAGEN, enz.

Alles 2 dagen voor den verkoop, van des morgens 10 tot des namiddags 4 uur, te bezigtigen.

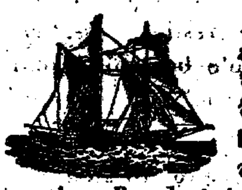

Op Woensdag, den 5den Mei aanstaande, des namiddags om vier uur, zal, namens het *Consulaat van het Groothertogdom Baden* te *Tiel*, *tevens belast met de waarneming der belangen van de overige Bondsstaten*, en ten overstaan van een daartoe bevoegd beambte, ten Huize van den Kastelein *G. KEIJ*, te *Ravenswaaij*, aan den meestbiedende publiek verkocht:

Het CASCO of HOL van het Rijnschip, genaamd *»die Dreij Gebrüder,"* gevoerd geweest door *W. HOOGEWEG*, thans liggende op den Rijn voor het Dorp *Ravenswaaij* en aldaar te bezigtigen.

ZEGT HET VOORT.

† † † Te *Doesborgh* TE HUUR, een zeer Logeabel BOVENHUIS met VRIJEN OPGANG; voorzien van *zes à zeven* behangen KAMERS, KEUKEN, KELDER, ZOLDER, PROVISIEKAMER enz., op het beste gedeelte der Stad, met een zeer schoon UITZIGT. — *Franco* te bevragen bij den Boekandelaar *A. F. H. VAN TR. DE BRUIJN* aldaar, onder Letter D.

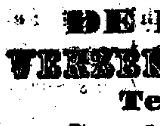

MEN VRAAGT TE KOOP een solid WAGENTJE of BAROUCHETTE, voor één paard, met opgave van den naasten prijs. — Adres, *franco*, Letter A, bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

† *H. GERBITZEN*, *Gz.*, in de Turfstraat te *Arnhem*, ... begunstigers, ontvangen te hebben de NIEUWE MODELLEN van MANTELETS, alsmede eene moderne sortering van HEEREN- en DAMES-KLEEDING-STOFFEN.

DE DUITSCHE PHÖNIX.
VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ
Te Frankfort aan den Main.
Grond-Kapitaal 5½ *Millioen Gulden.*

Deze Maatschappij verzekert tot zeer billijke Premiën alle Soorten van GOEDEREN en KOOPMANSCHAPPEN bij het TRANSPORT te LAND en WATER tegen schade van vuur, water en andere Elementen.

De Ondergeteekende HOOFD-AGENT is gemagtigd verzekeringen definitief af te sluiten en onmiddelijk de Polissen daarover uit te vaardigen.

Tarieven alsmede verdere inlichtingen kunnen ten zijnen Kantore verkregen worden.

Arnhem, den 28sten April 1847.

M. REIMANN,
Hoofd-Agent der *Duitschen Phönix.*

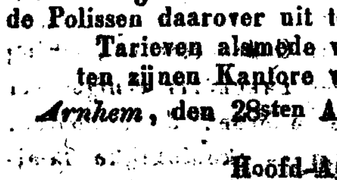

RIJN- en IJSSEL-STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienstregeling voor de maand April 1847.

Van *Arnhem* naar *Emmerik*, *Dusseldorp* en *Keulen*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag des namiddags om 4 uur, in correspondentie met den tweeden Spoortrein van *Amsterdam*.

Van *Keulen* naar *Dusseldorp*, *Wezel* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des avonds om 8 uur, in correspondentie met den derden of vierden Spoortrein naar *Utrecht*, *Amsterdam*, *Haarlem*, *Leiden* en *'s Gravenhage*.

Van *Arnhem* naar *Doesborgh*, *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle* en *Kampen*: elken Maandag, Woensdag, en Zaturdag, des morgens om 11 uur; na aankomst van den eersten Spoortrein van *Amsterdam*.

Van *Kampen* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Doesborgh* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag des morgens om 3 uur; in correspondentie met den derden Spoortrein van *Arnhem* naar *Utrecht*, *Amsterdam*, *Haarlem*, *Leiden* en *'s Gravenhage*.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 April 4 El 2 Palm 0 Duim; gew. 0 D., gev. 24 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.